

D

R

B

1

5

9

8

Constat . 1 flo 22

IDYLLION

In FATALEM, PLACIDISSIMUM

tamen ex hac miseriarum valle

ABITVM:

Integerrimi VIRI, OPTIMI Q. Amici

FRIDERICI ECKHARTI

REIPVB: OPPOL. PHARMACOPOEI

pene incomparabilis,

V. KALEND: SEPTEMB. Anno

XCVI.

In cæleste beatorum collegium

migrantis: non sine

bonorum Planctu.

QVIBVS

Vera, in Deum & Proximum,

FIDEI & CHARITATIS

specimen reliquit.

CLARISSIMO

ET

Multivario rerum usu

PRÆSTANTISS:

UIRO

D. GEORGIO KVNTSCHIO

de Breitemvvald

MEDICO BIL. EXimio

FRATRI S.

Hoc , quic-quid est carminis,

Debiti , honoris & amoris causâ,

OBSERVANTER

D. D.

ELIAS KVNTSCHIVS &c.

462 346

I

M Anè novo tenebris, dum vix, Aurora, fugatis,
Illustre Oceani, caput exseruisset ab undis:
Lucifer & radijs medio rutilaret in axe?

Tum Pastorum unus, qui Lessus nomine dictus
Culturâ pecudum, celebratus, & ubere frugum
Infimus haud reliquis, & cedere nescius ulli
Integritatè animi, fraudem invidiamq; perosus,
Candoris rimatus iter, non amulus unquam
Exstitit alterius, rerum satagendo suarum,
Ipse sui iudex, non querens, ec-quid agatur
Proximiorè casa? hinc & amabilis omnib. æquè
Comparib., quot quòt contermina prata tenerent,
Hic ubi, populeas, circumfluit ODERA, ripas:
Tristior: & strato postquàm sua membra levâisset,
Insvetum meditatur iter, mox tectus amiclo,
Nec tamen ablutis manib., facie-ve subinde
Inclamans, lacrymis, satis ab, satis ora lavabo;
Abreptoq; pedo, celeri pede, in avia fertur
Sylvarum, se-se-q; recessib. abdedit altis
Copia quos Buxi viridanti tegmine cinxit:
Non illum interea, quis tractet ovilia? quis-ve
Mulgeat? aut cogat pastos ad aratra juvencos?
Cura remordet edax: sed amica mapalia linquens,
Sede sibi placitâ residens, singultib. imo

*Pectore productis, cœli per inane querelas
Spargit, in has tandem voces sua labra resolvens:*

*IGNEE SOL; tetræ pulsâ caligine noctis
Coeruleâ quæ nube micat, ut gaudia cunctis
Quos mulcebris alit vitæ calor, intima, præstes:
Te volucrum omne genus cantu excipit, alta ferarum,
Lustra, tibi applaudunt Orientis: Pontus & ær
Certatim veluti gratantia júbila promunt:
Ast mihi, ut antè quidem, (dum fata benigna sinebant)
Nulla venit penitus, jam te veniente voluptas,
Ac magis ipsa premit, nimius præcordia luctus,
Sollicitum-que animum, gravius, dolor anxius angit,
Nocte ubi discussâ mundo tua lumina pandis:
Extemplo redit, heu, PHŒDRI, dulcissima imago.
PHŒDRI, inquam, Parcis quem nulla piamina, nulla
Pharmaca, quantum-vis PODALIRIUS ipsa parâisset,
Eriperent: quò-cunq; oculos circum fero, quic-quid
Occæpto, infelix: me PHŒDRI flebile fatum
Insequitur: lento seu jungere vimine clatros,
Fiscellas ve velim, viridi contexere junco,
Visere vel celeri cupiam fœnilia gressu,
Strata parem, aut pecori, vel pabula lata ministrem:
Verberat, ista, meas, crebris, vox, ictib. aures.
PHŒDRUS ubi tuus est? horum collega laborum,
Adsiduus? quò nec fuerat sincerior alter,*

Fulvo

Fulvo etiam, (quod jactat Arabs) pretiosior auro.

Outinam, mutare vices, licuisset, & ipsa
Horrea, quæ frugum denso stipantur acervo,
Congestosq; domi, quòt continet arcula numos,
Insuper exculti mihi quanta heredia fundi,
Letus ovansq; animo, potius conferre saluti,
PHŒDRE, tuæ, haud piguisset, opum modo portio tanta,
Lethifero poterat vires in fringere morbo,
Et sua lassatis immittere robora nervis,
Quàm desiderio sensim tabescere: PHŒDRE
Te sine vita mihi inuisa est, & amarior ipso
Germinè cui nomen tribuit REX Gentius olim,
Quaq; alijs gustu MORIS esse putatur amara,
Illa mihi sat amica foret, multisq; petita
Fletib., haud falcem horrebo, nec lurida ad ora
Palleſcam: intentet, quando volet, invida dextram,
Neq; ex insano subducatur turbine mundi,
In quo scintillam fidei, & candoris aruit,
Vix videas minimam, vitiorum mole fatiſcunt
Virtutes: adeo paucos trahit ardor honesti,
Fraudis iter captant penè omnes, dira simultas
Gliscit: disidijs quæ non loca foeta cruentis?
Efflorescentem, furibunda calumnia, famam
Poterit, accrescit damnosa superbia in horas:

*Simplicitas ubi morum? ubi nunc pastoria jurat?
A proavis sancita pijs, multosq; per annos
Custodite habita, & nulli temerata nepotum:
Horum tu fueras vindex acerrimus, imo
Antistes sacer, & vitæ quasi Regula: PHOEDRE
Te sine non-ne mihi grave vivere? non-ne molestum?
Ah tua si integritas, ævo rarissima nostro
Huic subeat cordi, quid abest, quin parte solutum
Disiliat mediâ? tibi mens ignara dolosi
Astus: es cunctos pro parte juvare virili
Admixus, prodesse bonis, tolerare malignos
Invidia stimulos, quib. exagitatus inique,
Dum seges uberior fœcundo surgeret agro,
Ubera vel saturis plena essent lacte capellis,
Vel te lanigeri pecoris fœtura beâret
Divite lanitij proventu, & fruge lucelli,
Cui nimis haud inhiabas, adtestetur ut uno,
Ore, tibi, passim vicina per opida vulgus,
Caseolos quoties, butyri vel vascula pingvis,
Vel quicquid ruris bonitas indulserat alma,
Adveheres, venumq; dares, pretio satis æquo:
Quotquot & inde rogant, si me quandoq; vagantem
Per fora conspiciant: Tunc heûs ubi PHOEDRUS oberrat?
Longius*

Longius aut abijt? nostra an commertia spernit?
Fida-ne amicitia fastidit fœdera, tanto
Decursu annorum, tecum sine lite peracta?
His ego suffusus fletu, quando ajo: quiete
Æterna gaudet, gelidâ tellure sepultus,
Terrenis nunquam post-hac cernendus in oris.
Vah: quas ingeminant voces, quos corde dolores
Concipiunt, planctus edunt, fatiq; rigorem.
Dictis incusant querulis: cur parcere justis
Nesciat, inq; bonos tam seuiat, hic-ec relictis
Tot fœdis hominum larvis, vitæq; Tyrannis,
Qui in cassum in lucem geniti, impietatis alumni,
Semina dilatant scelerum, Veneriq; gulaq;
Naviter incumbunt: Decus immortale piorum,
Verberib. lingua sœvis impune flagellant,
Ore pij, vulpino animo, cupidiq; ruina
Alterius, fossam, laqueosq; parare periti:
Scilicet hi superant sortiti grandius ævum
Indigni vegetet quos lumen amabile solis:
PHŒDRUS at occubuit, meritis qui plurima degat
Secula, sincerus, pius, integer, officiosus:
Inde mihi luctus cumulatior, inde novantur
Vulnera, qua molli vix texit carne cicatrix,
Continuus dolor inde furit per viscera: PHŒDRE

*Te sine non-ne mihi grave vivere? non-ne molestum?
Cur ego non trister? si conspicer undiq; testes
Tristitia: resonant mæstis arbuta querelis,
Ingemit omne nemus, miseros armenta boatus
Hinc atq; hinc iterant, balatib. aëra complent,
Velligera pecudum turmæ: stat cornib. ecce
Dimissis aries, nec pro grege bella capeſſit,
Luxurians hircus, fugiunt per tesq; capellæ
Nec-quicquam teneras avida decerpere frondes
Dum frondator abest, qui summa cacumina stringat
Et vocet ad pastus, adducto sibilus, ore,
Nec saturi ludunt agni nec fronte coniscant,
Lugent invitis adtrectant gramina labris.
Quid mirum? amifere ducem, non ditia tantum
Pascua, vel vivis currentia flumina rivis,
Monstrantem, peterent sitis & famis unde levamen:
Verum ubi fœda lues, totum vitaret ovile,
Et scabies turpi depaſceret ulcere membra,
Aut tuſſis quateret valido præcordia motu,
Parcus & anguſto traheretur anhelitus ore,
Aut ſtabiles Cerebri ſenſus vertigo rotaret,
Ac febris internis exureret ignib. artus,
Seu quodcunq; malum, pecudes adfligeret agras
Cuſtodeſq; harum: certas adhibere medelas,*

Callentem

Callentem dextrè, varias quia noverat herbas,
Saltus per densos, per prata virentia, per tot
Montes limosasq; lacus, vallesq; recurvas
Quarere, quas Medicos tandem servaret in usus.
Heu jam jam infelix video, sua pondera inesse
Ominib., fatis sunt prascia signa futuris,
Ipsaq; Mens hominum raro irrita concipit intrò,
Qua non eventus rerum, prascia firmet:
Sæpe recordor enim, te talia, PHOEDRE, locutum,
Crede, mihi, superest usura brevissima vita,
Nec me longævum dicent mea pignora patrem;
Non frustra, heu toties, vicino ex culmine Bubo,
Horridus alarum strepitu, cantuq; timendus,
Fulgentes oculorum orbes, hinc inde volutans,
Funestum cecinit, per opaca silentia, carmen:
Ejula nec vanum, nostra ad suggrundia venit
Turba canum, baculis, saxiq; fugata frequenter,
Ne suprepentis turbaret munera somni:
At redijt furtim, & nobis tua funera, PHOEDRE,
Insperata quidem, nec-dum matura minata est;
Nec scio quis genius dum serò vespere abirem,
Visurus, stabulis quid fiat, an ostia utring;
Obicibus firmata essent, ne sava luporum

B

Irrueret

Irrueret rabies, pateat vel janua furi,
Conspectus mihi: quàm tremui, nam passib. octo
Vix aberam, totus niveo splendebat amictu,
Procerus formà, sed vultu squalidus ibat,
Hac tibi, PHOEDRE, no vis tibi cultus (sepib. hortus,
Allia, olus, cæpas, obsonia multa tulisset;
Quis-quis at is fuerat: solertis fata Coloni
Supremumq; abitum, indubiè signasse videtur.

Quid queror ah! quid tot mærentia verba iuvabit
Promere? NIL: meras in aquas licet ipse liquarer,
Cordolio, nam nulla meo, medicina relicta est,
Hac nisi: Nos tellus unum & commûne sepulchrum,
Obteget, & cæli junctos lux una forebit.

Et mirum! quæ vox tacitis circumsonant auris!
CEDE DEO! SCELUS est manes turbare quietos:
Ergo, sancte DEUS, cedam at largire, benignam,
Spiritus extremus, me quando liquerit, horam.

Tu-q; adeo æternum, SALVE dulcissime PHOEDRE,
Mutua nos donec socient consortia Olympi:
Nullum ibi dividium, discordia nulla nec ira,
Sed genuinus amor, requiesq; salusq; perennant.

TVMVLVS.

ABSIS LIVOR EDAX, ABI

OSOR GARRVLE, sat sustinui graves
Lingua subdola aculeos

Uivens: nunc requiem capto, quiescere
Per vos, heu, liceat mihi;

Quòd si porrò animi est, carpere me: Deum
Ultorem, experiemini,

ABSIS LIVOR EDAX, OSOR ABI ET TACE.

HIC FRIDERICVS Ego tumulor, qui Pharmaca quondam

Miscens, exstiteram dextra Manus Medicis.

Vitâ abiens miserâ, uxorem, binosq, reliqui

NATOS: presidio quos tege CHRISTE tuo.

Adfectu verè amico

Plang. & Poneb.

ELIAS Kuntschius
de Breitemvvald.

In OBITUM Ejusdem

DOMINI FRIDERICI ECKHARTI.

Non fleo, te FRIDERICE, magis: non flendus amicus,

Ex mundo in cælum quem pia fata vocant:

Ergo tuas, tantum pietate exosculor, umbras,

Exsequijs addens ultima vota: VALE.

Ioänn. Christoph. Eckherus
ab Eckhoff.

